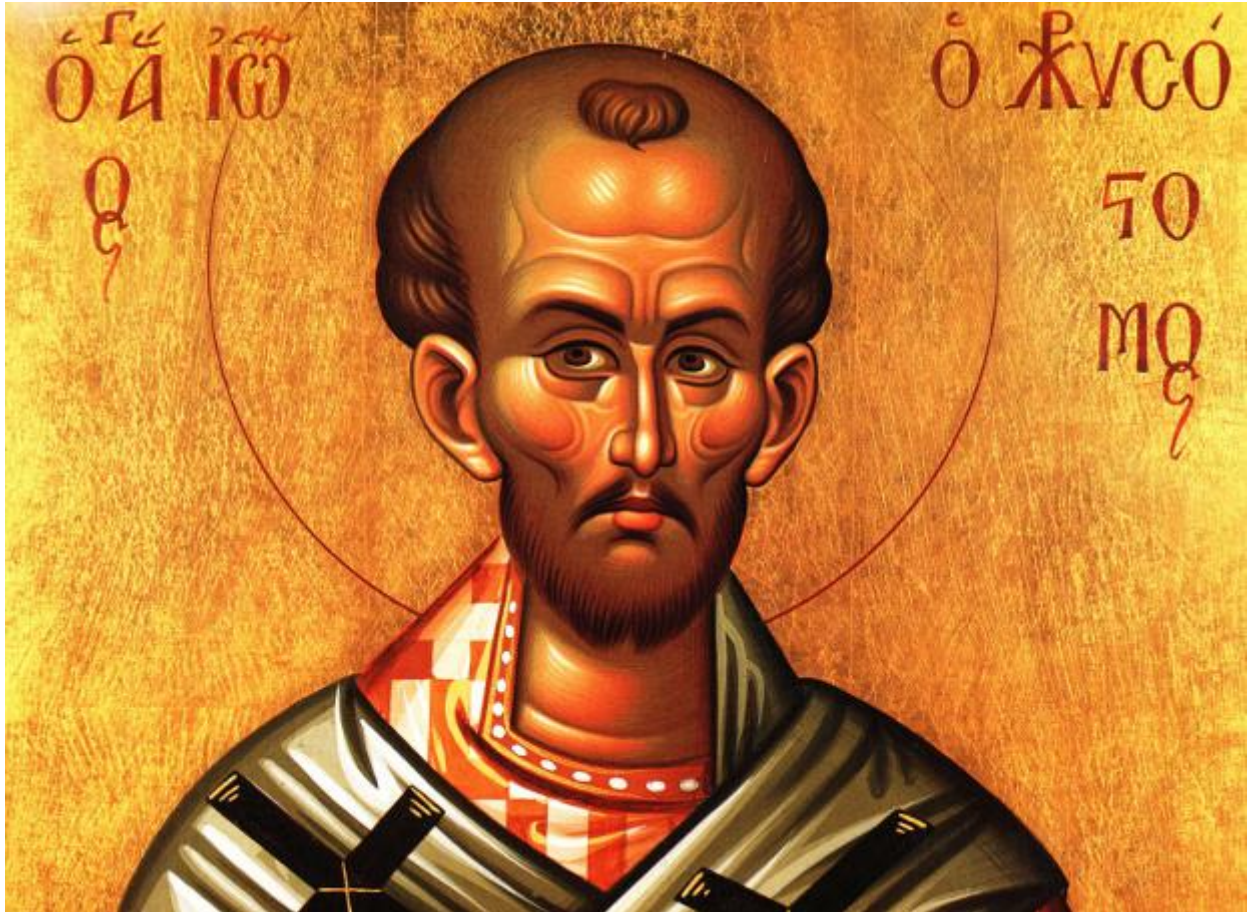

“Ποιο λιμάνι μπορεί να συγκριθεί με το λιμάνι της Εκκλησίας;”

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

“Παρακάτω παραθέτουμε απόσπασμα από έναν λόγο περί μετανοίας του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο οποίος είναι επίκαιρος και διαχρονικός” αναφέρει η Ιερά Μητρόπολη Καρπενησίου και δημοσιεύει το παρακάτω απόσπασμα:

Εκκλησία... Αλήθεια, ποιο λιμάνι μπορεί να συγκριθεί με το λιμάνι της Εκκλησίας; Ποιος παράδεισος μπορεί να συγκριθεί με τον παράδεισο των συγκεντρωμένων πιστών; Δεν υπάρχει εδώ φίδι που γυρεύει να μάς βλάψει, μόνο ο Χριστός που μάς οδηγεί μυστικά. Γι’ αυτό δεν θα ήταν λάθος αν θεωρούσαμε την εκκλησία πιο σπουδαία από την κιβωτό. Γιατί η κιβωτός δεχόταν βέβαια τα ζώα και τα διατηρούσε ζώα - η εκκλησία όμως δέχεται τα ζώα και τα αλλάζει. Τι εννοώ μ’ αυτό: Μπήκε στην κιβωτό ένα γεράκι, βγήκε πάλι γεράκι - μπήκε ένας λύκος, βγήκε πάλι λύκος. Στην εκκλησία μπαίνει κανείς γεράκι και βγαίνει περιστέρι - μπαίνει λύκος και βγαίνει πρόβατο - μπαίνει φίδι και βγαίνει αρνί’ όχι επειδή

μεταβάλλεται η φύση του, αλλά επειδή διώχνεται μακριά η κακία.

Γι' αυτό φέρνω το λόγο διαρκώς στη μετάνοια. Γιατί η μετάνοια, που στον αμαρτωλό φαντάζει φοβερή και τρομερή, γιατρεύει τα παραπτώματα - εξαφανίζει τις παρανομίες - σταματά το δάκρυ - δίνει παρηγοσία μπροστά στο Θεό - είναι όπλο κατά του διαβόλου - μαχαίρι που τού κόβει το κεφάλι - ελπίδα σωτηρίας - αφαίρεση της απελπισίας. Αυτή ανοίγει στον άνθρωπο τον ουρανό. Αυτή τον οδηγεί στον παράδεισο. Αυτή νικά τον διάβολο. Αν έχεις αμαρτήματα, μην απελπίζεσαι. Ακόμη και αν αμαρτάνεις κάθε ημέρα, κάθε ημέρα να μετανοείς. Ας κάνουμε ό,τι ακριβώς και με τα σπίτια τα παλιά που είναι ετοιμόρροπα: αφαιρούμε τα παλαιά και σάπια υλικά και τ' αντικαθιστούμε με καινούργια - και δε λησμονούμε διαρκώς να τα περιποιούμαστε. Πάλιωσες σήμερα από την αμαρτία; Γίνε πάλι καινούργιος με τη μετάνοια. Μα είναι στ' αλήθεια δυνατό, αυτός που θα μετανοήσει να σωθεί; - αναρωτιούνται μερικοί. Είναι, και πολύ μάλιστα. Αν ήταν μόνον η μετάνοια, δικαιολογημένα να φοβόσουν. Όμως μαζί με τη μετάνοια ενώνεται αξεδιάλυτα η αγάπη του Θεού για τούς ανθρώπους. Και όριο αυτή η αγάπη δε γνωρίζει. Ούτε μπορεί κανείς να εξηγήσει με τα λόγια την απεραντοσύνη της αγάπης του Θεού.

Η δική σου κακία, όποια και να είναι, είναι μία ανθρώπινη κακία. Από την άλλη όμως βρίσκεται η αγάπη του Θεού για τούς ανθρώπους, μια αγάπη που δεν περιγράφεται με λόγια. Να έχεις λοιπόν θάρρος, γιατί αυτή η αγάπη νικάει την κακία σου. Φαντάσου μία σπίθα να πέφτει μες στο πέλαγος. Είναι ποτέ δυνατό να σταθεί ή να φανεί; Ό,τι είναι η σπίθα εμπρός στο πέλαγος, είναι και η κακία εμπρός στη φιλανθρωπία του Θεού. Η αγάπη όμως του Θεού για τούς ανθρώπους τέλος δεν γνωρίζει. Όλα αυτά σάς τ' αναφέρω βέβαια όχι για να σάς κάνω ράθυμους κι απρόσεκτους, αλλά για να σάς οδηγήσω στη μετάνοια με πιο μεγάλη προθυμία. Διέπραξες κάποια παρανομία; Έλα στην Εκκλησία! Ένωσες λύπη μέσα στην καρδιά σου; Ζήτησε τη βοήθεια του Θεού! Ήδη έχεις κάνει ένα βήμα προς τα εμπρός. Για πες μου, αν ο γιατρός βάλει ένα φάρμακο επάνω στην πληγή και δεν γίνεις καλά, δεν θα στο δώσει πάλι άλλη μέρα; Είναι ένας ξυλοκόπος - θέλει να κόψει μια βελανιδιά. Παίρνει τσεκούρι - αρχίζει να χτυπά τη ρίζα. Αν δώσει ένα χτύπημα και δεν πέσει το άκαρπο δέντρο, δεν θα δώσει δεύτερο χτύπημα, δεν θα δώσει τρίτο, τέταρτο, δέκατο; Αυτό κάνε και σύ. Βελανιδιά είναι η πονηρή συνήθεια - άκαρπο δέντρο. Τα βελανιδιά της είναι τροφή μόνο για χοίρους, που δεν έχουν λογική. Ρίζωσε με το χρόνο μέσα στο μυαλό σου - νίκησε τη συνείδησή σου με το φύλλωμά της. Ο λόγος μου τσεκούρι. Τον άκουσες μια μέρα. Πώς είναι δυνατό σέ μία μέρα να πέσει κάτω αυτό που έχει πιάσει ρίζες μέσα σου τόσο καιρό; Μόνο προσπάθησε ν' απαλλαγείς από ένα πράγμα πονηρό και δυνατό - από την πονηρή συνήθεια.

Σας μίλησα πολλές φορές για την αγάπη. Ήρθες και άκουσες, κι ύστερα πήγες κι άρπαξες από τον αδερφό σου; Δεν ακολούθησες τα λόγια μου στη πράξη; Να μη ντραπείς να έρθεις στην Εκκλησία πάλι. Ντροπή να νιώθεις όταν αμαρτάνεις, μη ντρέπεσαι όταν μετανοείς. Κοίταξε τί σου έκανε ο διάβολος. Υπάρχουν δύο πράγματα- η αμαρτία και η μετάνοια. Η αμαρτία είναι τραύμα- η μετάνοια φάρμακο. Μετά την αμαρτία έρχεται η ντροπή- μετά τη μετάνοια ακολουθεί το θάρρος και η παρρησία. Έδωσες προσοχή σ' αυτό που είπα; Αυτή την τάξη των πραγμάτων την αντέστρεψε ο διάβολος, και έδωσε στην αμαρτία παρρησία, και στη μετάνοια έδωσε ντροπή. Γιατί να ντρέπεσαι λοιπόν; Δεν ένιωθες ντροπή τότε που έπραττες την αμαρτία και νιώθεις τώρα που έρχεσαι να βάλεις φάρμακο επάνω στην πληγή. Τώρα που απαλλάσσεσαι από την αμαρτία, τώρα ντρέπεσαι; Αμαρτωλός γινόσουν και δεν ένιωθες ντροπή, γίνεσαι δίκαιος και ντρέπεσαι; «Λέγε τις αμαρτίες σου συ πρώτος, για να γίνεις δίκαιος». Ω μέγεθος φιλανθρωπίας του Κυρίου! Θυσίασε τον Υιό, γιατί λυπήθηκε τον δούλο, παρέδωσε τον Μονογενή, για ν' αγοράσει δούλους αχάριστους- πλήρωσε, δίνοντας για τίμημα το αίμα του Υιού Του.

Ω μέγεθος φιλανθρωπίας του Κυρίου! Παρακολούθησε με προσοχή αυτά τα λόγια! Γιατί για όλους είναι, όλους αφορούν και οδηγούν στη σωτηρία. Παρασκευάζω φάρμακα, που είναι πιο σπουδαία από τα φάρμακα των ιατρών (...). Στα χέρια της μετάνοιας σάς παραδίδω- για να γνωρίσετε τη δύναμη που έχει- για να γνωρίσετε τί είναι ικανή να κατορθώσει και για να μάθετε πώς δεν υπάρχει αμάρτημα που να μπορεί να τη νικήσει, ούτε παράβαση του νόμου που να μπορεί να υπερισχύσει πάνω απ' τη δική της δύναμη (...). Γνωρίζοντας, λοιπόν, το φάρμακο αυτό της μετάνοιας, ας απευθύνουμε δοξολογία στο Θεό. Γιατί η δόξα και η δύναμη αιώνια είναι δική Του. Αμήν."